

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ GAYPRIDE 2011:

Η πορεία που δεν έγινε ποτέ

Την Κυριακή 20 Σεπτεμβρίου 2011, επρόκειτο να διεξαχθεί η Παρέλαση Περηφάνειας (PrideParade) στο Βελιγράδι της Σερβίας. Οι αρχές ακύρωσαν τη διεξαγωγή της, λέγοντας ότι δεν μπορούσε ναπραγματοποιηθεί για λόγους ασφαλείας.

Την προηγούμενη χρονιά, το 2010, κατά την οποία πραγματοποιήθηκε το Pride στην πόλη του Βελιγραδίου, μια μερίδα του πληθυσμού, από μετριοπαθή συντηρητικά στρώματα μέχρι ακροδεξιόστοιχεία, επιτέθηκε στους διαδηλωτές, με αποτέλεσμα να καταστραφούν αυτοκίνητα και καταστήματα, να επακολουθήσουν τραυματισμοί, συλλήψεις και προσαγωγές.

Φέτος, ο Δήμος του Βελιγραδίου αρνήθηκε να στηρίξει το Pride – χωρίς αυτό να σημαίνει ότι όλες τις προηγούμενες χρονιές απαραίτητα ότι όλες τις προηγούμενες χρονιές το στήριζε ένθερμα – λέγοντας ότι το γεγονός είναι ένα σκίνδυνος για την "ιδιοκτησία, τα μέλη του gayπληθυσμού, την αστυνομία και τους πολίτες του Βελιγραδίου". Την απαγόρευση αυτή στήριξε η κυβέρνηση και η αστυνομία. Με αυτή τους τη στάση οι αρχές απέδειξαν ότι δεν έχουν τη θέληση ή την δυνατότητα να προστατεύσουν το δικαίωμα στην ελεύθερη έκφραση και συνάθροιση.

Από το 1999, όταν ξεκίνησαν οι προσπάθειες για αυτή τη διοργάνωση, το Pride έχει ήδη ακυρωθεί συνολικά 4 φορές. Η δικαιολογία είναι πάντα ότι δεν είναι ώριμες οι συνθήκες για κάτι τέτοιο γιατί "η κοινωνία δεν είναι έτοιμη". Όσο οι αρχές επιδεικνύουν αυτή την ατολμία, οι συνθήκες δεν θα είναι ποτέ κατάλληλες.

Πως να είναι, αφού όλα αυτά τα χρόνια, ακούγονται τα εξής: "οι ομοφυλόφιλοι είναι άρρωστοι άνθρωποι" (Πατριάρχης Σερβίας), η παρέλαση είναι παρέλαση "απίστων και σατανιστών" (Εθνικιστικό "Σερβικό Λαϊκό Κίνημα 1389"). Επιπλέον, με παρόμοιες φασιστικές ιδέες συντάσσονται όχι μόνο οι ακροδεξιοί και οι εθνικιστές αλλά και η μέση Σερβική οικογένεια, μια ομάδα πληθυσμού που περιέγραψε στο παρελθόν και ο αφορισμός του Αρχιεπισκόπου Χριστόδουλου, αντίστοιχα, για τα ελληνικά δεδομένα:

"είμαστε ανδροπρεπείς Έλληνες, είμαστε Ορθόδοξοι".

Τέτοιες απόψεις συναντάμε όχι μόνο στην Σερβία και στην Ελλάδα, αλλά και στη Ρωσία, που δεν έχει ποτέ καταφέρει να κάνει μια παρέλαση Pride στη Μόσχα, κάτω από τις ίδιες προφάσεις περιάσφαλείας. Συνεκτικό στοιχείο της κατεστημένης κουλτούρας σε όλες αυτές τις χώρες φαίνεται να είναι μια ακραία ομοφοβική ρητορική που ταυτίζεται με την εκκλησία και τους θεσμούς της.

Στα πλαίσια αυτής της ρητορικής, οι ομοφυλόφιλοι θεωρούνται "μολυσμένοι", "μιάσματα", "ανίκανοι προς αναπαραγωγή", κτλ. Ο δημόσιος χώρος θεωρείται ως defactostraight χώρος. Ομοφυλοφιλία έχει εξοβελιστεί στο χώρο του ιδιωτικού. Όταν αυτή γίνεται ορατή και δημόσια, τότε γίνεται αντιληπτή από τα συντηρητικά στρώματα ως θράσος, ως μόλυνση, ως βεβήλωση του straight δημόσιου χώρου. Προκαλείται ηθικός πανικός και πολιτισμική ανησυχία για την ακεραιότητα και την καθαρότητα του έθνους - κράτους, και αυξάνεται το επίπεδο της βίας για να τις τιμωρήσει και να υπενθυμίσει που ανήκουν.

"Γκέι φίλους έχουμε όλοι μας. Αλίμονο, δεν κάνουμε αποκλεισμούς. Είναι ένα κοινωνικό φαινόμενο, αλλά διαφωνώ ριζικά γιατί είμαι πιστός στις παραδόσεις, στις αρχές και στην

Ορθοδοξία. Αν ήμουν δήμαρχος, δε θα πάντρευα εγώ γκέι, όπως είμαι και κατά της παρέλασης των γκέι... Χάθηκαν οι ωραίες γυναίκες να παρελάσουν ως μαζορέτες;" (Π. Ψωμιάδης)

Όλα αυτά μας καταπιέζουν και μας περιορίζουν, με την έννοια ότι μας καταδικάζουν σε ταυτότητες που μόνο ως κούφια στερεότυπα θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν, και παραβιάζουν το δικαίωμά μας να ζούμε και να υπάρχουμε ελεύθερα, ισότιμα και ισάξια μέσα στην κοινωνία.

**ΖΗΤΑΜΕ ΘΕΣΜΙΚΗ ΙΣΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΙΣΟΝΟΜΙΑ
ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΕΚΟΜΑΣΤΕ ΣΤΗΝ ΛΟΑΤ* ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΥ**

ΗΜΟΦΟΡΟΝΙΑ: Συλλογικότητα για το Pride Θεσσαλονίκης

- Λ.Ο.Α.Τ. = Λεσβιακή, Ομοφυλοφιλική, Αμφισεξουαλική, Τρανσεξουαλική κοινότητα